

Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)

1. Wat is de aanleiding?

Op 26 februari 2015 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld dat de 3 uit 6-eis, waaraan studenten moesten voldoen om in aanmerking te kunnen komen voor meeneembare studiefinanciering, als enige eis om de integratie van een student in een lidstaat vast te stellen, te exclusief is (HvJEU 26 februari 2015, zaak C-359/13).

2. Wie zijn betrokken?

Bij de uitwerking is de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO) betrokken.

3. Wat is het probleem?

Als gevolg van voornoemde uitspraak van het Hof kan de 3 uit 6-eis vanaf dat moment niet langer als enig criterium worden gehanteerd om een band aan te tonen tussen Nederland en de ontvanger van de meeneembare studiefinanciering. Wijziging van de Wet studiefinanciering 2000 (WSF 2000) is daarom noodzakelijk.

4. Wat is het doel?

Het doel is de wet- en regelgeving in overeenstemming te brengen met het Unierecht.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

De Hofuitspraak dwingt ertoe de Nederlandse wet- en regelgeving in overeenstemming te brengen met de uitspraak en het Unierecht in het algemeen. Wanneer dit niet gebeurt zal deze strijd met het Unierecht blijven bestaan.

6. Wat is het beste instrument?

Voorgesteld wordt om de WSF 2000 aan te passen. Het voorstel is om de 3 uit 6-eis te laten vervallen. Daarvoor in de plaats komt de eis dat de student een band dient te hebben met Nederland. Wanneer hiervan sprake is zal worden uitgewerkt in een algemene maatregel van bestuur die tegelijkertijd met de wetwijziging in werking zal treden. Vooruitlopend op de wetwijziging en om reeds uitvoering te geven aan de uitspraak van het Hof zijn criteria uitgewerkt in een beleidsregel (Beleidsregel meeneembare studiefinanciering hoger onderwijs, Stcrt. 2016, 64343).

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

De financiële gevolgen van het wetsvoorstel zijn nihil. In de uitvoering wordt reeds toepassing gegeven aan de uitspraak van het Hof van Justitie, de wetwijziging heeft ten aanzien hiervan derhalve geen additionele financiële gevolgen.

Op dit moment wordt al uitvoering gegeven aan de uitspraak van het Hof en worden aanvragen van studenten die gebruik hebben gemaakt van het vrij verkeer, bedoeld in artikel 21 VWEU, aan die uitspraak getoetst. Daarmee zijn de administratieve lasten voor (een deel van de) aanvragers van meeneembare studiefinanciering al licht toegenomen. De onderhavige wijziging van de wet heeft derhalve geen additionele gevolgen voor de administratieve lasten voor deze groep. Nu de aanvragen van (kinderen van) migrerend werknemers ook worden getoetst aan het vereiste dat een band met Nederland dient te bestaan, zullen de administratieve lasten voor deze doelgroep licht

toenemen. De toename van de administratieve lasten zal in het bijzonder gelden voor studenten die niet voldoen aan de 3 uit 6-eis, maar wel op een andere wijze kunnen aantonen dat ze een band met Nederland hebben.

De wet biedt de mogelijkheid om bij ministeriële regeling een maximum te stellen aan het aantal aanvragen van studenten voor meeneembare studiefinanciering. Deze mogelijkheid is ingevoerd naar aanleiding van de eerdere 3 uit 6-uitspraak en dit maximum kan ook in de toekomst worden benut, zodat de uitgaven aan meeneembare studiefinanciering kunnen worden gemaximeerd. Tot op heden is nog geen aanleiding geweest om een maximum in te stellen.